

Tymbark – z przeszłości do teraźniejszości

Numer 2/2024

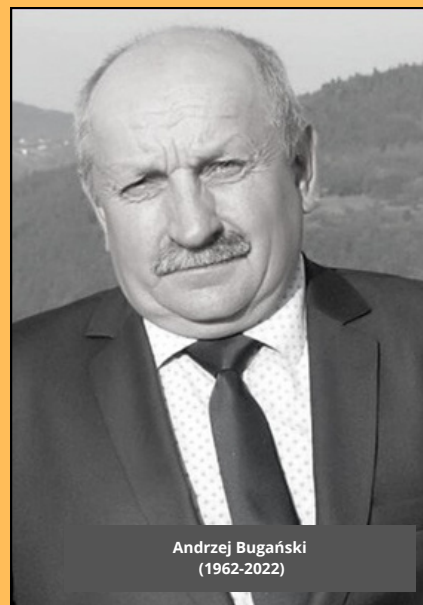

Siła działania dla wspólnego celu: Kazimierz Kieroński - Andrzej Bugański

W każdej społeczności, czy to szkolnej, zakładowej, wiejskiej czy funkcjonującej w ramach struktur organizacyjnych stowarzyszeń i związków, pojawiają się jednostki wyjątkowe, niejednokrotnie charyzmatyczne. Jednocześnie mają one unikalne zdolności gromadzenia wielu ludzi wokół siebie i ważnych dla nich spraw.

W okresie PRL-u, o takich działaczach mówiono aktywiści, którzy zachęcali do czynów społecznych. W czasach, gdy Galicja była polskim Piemontem – tacy działacze tworzyli związki i organizacje kulturalne czy paramilitarne, jak choćby: Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” czy Związki Strzeleckie.

Nie inaczej było w okresie II RP, gdzie po latach zaborów, na fali euforii z odzyskania niepodległości, wielu działaczy przystąpiło do budowy zrębów państwowości, szkolnictwa i oświaty. W czasach nam współczesnych, mimo, że społeczeństwo coraz bardziej się „atomizuje”, to

jednak nadal pojawiają się jednostki, które swoją charyzmą i talentem organizacyjnym, potrafią zarazić wielu do wspólnego działania, na rzecz społeczności lokalnej.

W najbliższą sobotę w Zamieściu zostanie oddana do użytku Wiejska Świetlica. Wspominaliśmy już o jej społeczno-kulturalnej funkcji. Tym jednak razem przywołamy ją w kontekście postaci, która odcisnęła w jej historii swój trwały ślad. Mamy tutaj na myśli śp. Andrzeja Bugańskiego (1962-2022). Radnego Gminy Tymbark w latach 2018-2022, Sołtysa wsi Zamieście w latach 2019-2022. Jest on niewątpliwie przykładem społecznika, zaangażowanego m.in. w sprawy sołectwa Zamieście. Był współinicjatorem zakupu budynku świetlicy, jej remontu oraz rozbudowy, a także wielu przedsięwzięć inwestycyjnych.

W pracy społecznej nie szczędził ani sił, ani prywatnego czasu. Był zawsze dla drugiego człowieka. Tymbark w swej wielowiekowej historii, miał niewątpliwie szczęście do ludzi, jakkolwiek nie byli z nim związani faktem urodzenia, to jednak aktywnie pracowali na rzecz tej społeczności. Pracowali równie ofiarnie, jak wspomniany wyżej sołtys i radny.

Jedną z takich niezwykłych i nietuzinkowych postaci, równie charyzmatyczną i oddaną sprawom Tymbarku, był Kazimierz Kieroński, kierownik szkoły w Tymbarku w latach 1925-1932. To dzięki jego zabiegom udało się rozbudować budynek szkoły i stworzyć zdecydowanie lepsze warunki nauczania tymbarskim dzieciom.

Szkoła, to jednak nie jedyna sfera jego aktywności społecznej. Pozostawał również członkiem i prezesem Związku Strzeleckiego w Tymbarku, angażował się w działalność polityczną i samorządową. Nie zabrakło go również w obszarze spółdzielczości i tej stefczykowskiej, ale także tej, związanej z tymbarską mleczarnią.

Warto ją zatem zacytować w całości, w przeddzień otwarcia świetlicy, ale także niemal w rocznicę tego wydarzenia. Niech będzie ona także przykładem dla nas współczesnych, że chwalebne i czynione z myślą o wspólnocie działania, zostaną zapisane i zapamiętane przez potomnych.

* * *

„TYMBARK. POŻEGNANIE ZASŁUŻONEGO MĘŻA.

W niedzielę, dnia 31 stycznia br. [1932] Związek strzelecki w Tymbarku urządził, opłatek, a zarazem pożegnanie prezesa p. Kazimierza Kierońskiego, kierownika szkoły, który przeniósł się na posadę kierownika szkoły do Krakowa. Uroczystość tę zaszczylicili swą obecnością starosta powiatowy mgr. [Franciszek] Buliński, inspektor szkolny Władysław Szymański, jak również przedstawiciele powiatowych władz Związku strzeleckiego z prezesem Mstr. Bączkowskim na czele. Uroczystość rozpoczął p. starosta powiatu tradycyjnem łamaniem opłatka, życząc wszystkim obecnym owocnej pracy.

Po opłatku zasiedli wszyscy do wspólnego stołu, gdzie spożyli skromną kolację, wśród wzniosłych przemówień i pieśni obecnych. Pod koniec wieczery referent wychowania obywatelskiego Związku strzeleckiego w Tymbarku, podziękował obecnym za łaskawe przybycie, a następnie scharakteryzował krótko działalność i zasługi położone dla Związku strzeleckiego B.B.W.R. przez Kazimierza Kierońskiego, dziękując mu za owocną pracę na polu idei państwowo-twórczej.

W przemówieniu tem obywatel Gruszecki poruszył jeszcze zasługi p. Kierońskiego w pracy współdzielczej, wykazując ile pracy włożył on w miejscowe spółdzielnie Kasy Stefczyka i spółdzielnię mleczarską wyprowadzając zwłaszcza Kasę Stefczyka prawie, że z upadku do stanu takiego, że za wzór może całej okolicy.

Autograf Kazimiera Kierońskiego
na świadectwie szkolnym [KPT]

Następnie w przemówieniu swem inspektor szkolny Wł. Szymański podniósł zasługi p. Kierońskiego przy rozbudowie szkoły w Tymbarku zaznaczając, że tem postawił sobie pomnik, który sercom kochającej Go miejscowej młodzieży i ludności przypominać będzie zawsze jego wysiłki i prace w Tymbarku."

[„Głos Podhala”, nr 8 z dn. 20 luty 1932, s. 2]

**Tekst : Robert Kowalski, UGT
19 stycznia 2024 r.**